

100153

Vestposten Nr. 52 - 17/2-1951

r. 82

ng?

e

ardt

uar.

), In-

i Pa-

anskje

ld før

ubelen

st dy-

oskva.

på en

al til-

undsk

nter i

særlig

dollar.

kur-

t rus-

te den

er pr.

oran-

l dol-

den i

nc og

som

ir at

bli å

kan-

terkt

skva.

verte

flyt-

Den

usert

Ved

har

Professor Skeie og hans vitneprov under Haug-saken

Av PAAL BERG

I den «redegjørelse om den virkelige sammenheng» som professor Jon Skeie har sendt ut til pressen, skriver han, at jeg «i en art av god tro har gjort meg skyldig i uriktig vitneforklaring i retten». Jeg skal opplyse:

Hr. Skeies vitneforklaring gikk ut på at han ikke hadde talt med meg etter sommeren 1940. Til dette svarte jeg i retten, at vi hadde hatt samtaler med hverandre høsten 1940 under kampen om Bondelaget, og at vi sommeren 1942 hadde hatt flere samtaler ikke bare om Stortinget av 1936, men også om de avisplaner som han og Throne Holst arbeidet med. Det var på hr. Skeies kontor vi møttes.

At han under våre samtaler ba meg drøfte med mine kolleger det gamle stortings konstitusjonelle stilling er sikkert, og like sikkert er det at han etterpå takket meg for at vi hadde gitt uttrykk for vår mening. Dommer Schjelderup hadde først vært imot at vi skulle drøfte om det gamle storting kunne komme sammen igjen etter frigjøringen, men han ga seg etter henstilling fra hold som sto professor Skeie meget nær.

Ingen av mine samtaler med hr. Skeie var på tomannshånd, det var alltid andre til stede. Ønsker han å få vite navnene kan jeg gi ham dem.

I retten la jeg fram et brev jeg

hadde fått fra høyesterettsdommer Alten. Han skriver: «Jeg bekrefter riktigheten av det Schjelderup skriver i sin bok «Over bakkekammen» om møtet av 11 dommere hjemme hos meg. Jeg forsto det slik at Skeies anmodning om å få dette møtet var foranlediget ved at flere stortingsmenn, deriblant Moseid, ivrret for innkalling av Stortinget av 1936, og at Skeie gjerne ville få Høyesteretts tilslutning til sin motsatte oppfatning». Da møtet skulle holdes hos Alten, gjorde jeg ham på forhånd oppmerksom på forholdet. Erindringsvikten er hos hr. Skeie. Men jeg tviler ikke på at han er «i en art av god tro».

Jeg har ikke i min vitneforklaring søkt å dekke meg bak professor Skeie. Jeg har heller ikke dadlet ham for at han i 1943 hadde en annen mening enn i 1942.

Men jeg har som vitne pekt på at det syn han i 1943 hadde fordomt, det hadde han selv gått sterkt inn for året i forveien.

Et avisreferat hadde lagt meg i munnen, at det var i 1942 kampen om Bondelaget sto. Hr. Skeie utnytter dette som et bevis på erindringsvikt fra min side. Han ville i Nationen for 14. ds. kunne ha sett, at avisreferenten hadde hørt feil. Mitt vitneprov gikk ut på at det var høsten 1940 vi hadde talt med hverandre om bondelagskampen.

Paal Berg.

Nord
sam

(NTB.s
diske fa
ledere dr
holm frø
saker og
situasjon
dag forr
for de s
og de fat
men til
I møte
Konrad I
bjørn H
for i møt
Gerhard
tin Tran
arbeidsk
probleme
sysseiset
og den a

ratet
det vi
størrel
Man f
klage
ker pi
nedlag
finne
vi nu
om vi
med i
det vi
legge
sjektet
telsen,
ding-I

Da kle
det innt
ble etter
skrænket
Gunnø
hvordan
gingen i
Ungdom
han stilt

Fortsatt fra 1. side